

Cựu cảnh sát trưởng nói tham nhũng tràn lan ở Westminster

Thy Võ/Voice of OC

Tham nhũng tràn lan trong thành phố Westminster, ông Kevin Baker, cựu cảnh sát trưởng, nói như vậy, tố cáo các thành viên hội đồng thành phố hoạt động như “một băng đảng,” và tìm cách sử dụng cảnh sát để gây áp lực với các doanh nghiệp địa phương và trừng phạt đối thủ chính trị.

Sự khiếu nại nội bộ rất bùng nổ này được ông Baker đưa ra chống lại thành phố và được cung cấp cho Voice of OC vào buổi tối Thứ Sáu, 22 Tháng Mười Hai, sau khi Voice of OC thắng một vụ kiện đòi thành phố công khai tài liệu công cộng vào Tháng Mười Một. Trong hơn một năm, thành phố tìm cách ngăn chặn việc công khai bản khiếu nại dài 14 trang, được viết hồi Tháng Tư, 2016.

Thành phố sẽ phải trả \$120,000 tiền luật sư phí cho luật sư của Voice of OC, cô Kelly Aviles, vì thua vụ kiện.

“Tôi hy vọng phán quyết này được coi là một lời nhắc nhở cho tất cả mỗi cá nhân giới chức công cộng ở Orange County rằng báo mạng này có khả năng pháp lý và tài chính để mạnh mẽ thực hiện quyền lợi Tu Chính Án số 1 được bảo vệ một cách hợp hiến khi đòi tài liệu công cộng,” nhà báo Norberto Santana, Jr., chủ nhiệm Voice of OC, nói. “Tóm lại, khi nhận một cú điện thoại của Voice of OC, quý vị nên đưa ngay. Bởi vì nó là của công chúng.”

“Quý vị lãng phí nguồn tiền thuế quý báu của người dân đóng thuế, trong vai trò dân cử, khi ủng hộ âm mưu trì hoãn hoặc ngăn cản công khai tài liệu. Chúng tôi không muốn đối đầu, chúng tôi chỉ muốn sự ung thuận,” ông Santana nói. “Tuy nhiên, chúng tôi không bỏ cuộc và chúng tôi sẽ không dàn xếp vì đó là quyền của công chúng được biết công khai.”

Thành phố dàn xếp bồi thường khiếu nại cho ông Baker \$500,000 và yêu cầu ông ký tên đồng ý là không được tiết lộ chi tiết, như một phần trong thỏa thuận.

Trong một tuyên bố ngắn, ông Eddie Manfro, tổng quản trị thành phố, tiếp tục lập luận mà thành phố đưa ra tại tòa – đó là khiếu nại của ông Baker chưa chính thức nộp với thành phố, bởi vì nó chưa được ký tên.

“Những tố cáo có thay đổi của ông Baker không gì khác hơn là làm mất uy tín các giới chức công cộng và đòi lấy \$10 triệu của người dân đóng thuế trong thành phố,” ông Manfro nói. “Ông Baker không bao giờ cung cấp bất cứ gì cụ thể cho các tố cáo của ông và chọn dàn xếp với thành phố để lấy một phần số tiền này. Thành phố muốn giải quyết cho xong.”

Đơn khiếu nại là một danh sách liệt kê các hoạt động bị tố cáo là bất hợp pháp hoặc do cựu cảnh sát trưởng nhớ lại, và vẽ ra một bức tranh thành phố mà trong đó, thành viên hội đồng thành phố đẩy cảnh sát làm một số việc chống doanh nghiệp để trừng phạt kẻ thù chính trị và sử dụng phương tiện thành phố để làm giàu cho chính họ và đồng minh chính trị.

Ông Baker viết rằng ông báo cáo các sự việc cho cả FBI và Ủy Ban Hoạt Động Chính Trị Công Bằng California (FPPC) trong thời gian ông làm cảnh sát trưởng. Voice of OC không thể liên lạc được với FBI và FPPC vào tối Thứ Sáu.

Khiếu nại tố cáo Nghị Viên Margie Rice tiết lộ các nội dung buổi họp kín cho đồng minh của bà,

ông Frank Cobo – một nhân viên vệ sinh của thành phố và là ủy viên Đặc Khu Vệ Sinh Midway City – để làm hại thành phố trong một vụ kiện liên bang liên quan đến kỳ thị chống thành phố và bốn vị cảnh sát trưởng (bao gồm ông Baker).

Ông Cobo bị tố cáo là bị bắt quả tang đang lục lọi máy điện toán trong phòng kỹ thuật thông tin (IT), tìm các tài liệu của vụ kiện liên bang, làm cho các giới chức phải ngưng không cho ông vào một số nơi trong tòa nhà, theo ông Baker tố cáo.

Khiếu nại của ông Baker cũng liệt kê một số cách mà bà Rice bị tố cáo sử dụng phương tiện công cộng để làm lợi cho chính bà – từ các tố cáo là bà thường gọi sở cảnh sát để chở bà đến các sự kiện công cộng và riêng tư, từ việc bà sử dụng phòng IT của thành phố để sửa máy điện toán cá nhân của bà, cho tới đòi hỏi được sửa xe miễn phí tại tiệm bán xe Elmore Toyota tại địa phương.

Vào sáng Thứ Bảy sau khi bài báo được đăng, bà Rice nói rằng hội đồng thành phố không cho bà cơ hội bào chữa cho chính bà trước khi họ quyết định dàn xếp vụ khiếu nại với ông Baker, nói rằng bà và luật sư của bà không được tham dự cuộc họp kín thảo luận về đơn khiếu nại.

“Hội đồng thành phố dàn xếp với ông, ông nghỉ, và họ bôi nhọ và vu khống tôi,” bà Rice nói. “Tôi sẽ kêu luật sư của tôi nộp đơn kiện họ [hội đồng thành phố].”

Bà từ chối nói rõ các tố cáo, nhưng nói rằng khiếu nại của ông Baker là đầy “dối trá, chứ không có gì hơn, ông tạo ra để lấy tiền.”

“Hội đồng thành phố này tin ông ấy, và họ trả tiền để ông ấy nghỉ và vu khống tôi và tìm cách đẩy tôi ra khỏi hội đồng thành phố và làm cho tôi từ chức,” bà Rice nói, và thêm rằng đơn khiếu nại được nộp trước cuộc bầu cử hội Tháng Mười Một, 2016. “Khi những người bầu cho tôi bảo tôi đã đến lúc thì tôi sẽ nghỉ, nhưng tôi sẽ không để cho hội đồng thành phố này đẩy tôi ra.”

Ông Cobo không trả lời phỏng vấn cho bài viết này.

Ông Baker cũng nhớ lại những lần thành viên hội đồng thành phố sử dụng sở cảnh sát để trả thù chính trị.

“Thị Trưởng [Trí] Tạ gọi sở cảnh sát và báo cáo có một hộp đêm, Q's Lounge, vi phạm luật sử dụng giấy phép (CUP) và luật bán rượu bia (ABC),” ông Baker viết. “Chỉ trong vòng một thời gian ngắn, chúng tôi nhận điện thoại của Nghị Viên Andy Quách, nói rằng một hộp đêm, Club Bleu, vi phạm luật sử dụng giấy phép (CUP) và luật bán rượu bia (ABC).”

Hai hộp đêm này là đối thủ cạnh tranh lẫn nhau trên đường Beach, trong đó, Bleu Restaurant and Dancing ủng hộ Thị Trưởng Trí Tạ, và Q's Lounge ủng hộ ông Andy Quách, một cựu nghị viên hội đồng thành phố, theo đơn khiếu nại.

Bleu Restaurant and Dancing đóng góp cho cuộc vận động của ông Trí ít nhất \$5,000 kể từ năm 2007. Hồ sơ tranh cử của ông Andy Quách từ năm 2000 đến năm 2009 không cho thấy bất cứ ủng hộ tài chính nào của Q's Lounge, nhà hàng nay đã đóng cửa.

“Khi cảnh sát hành động tại mỗi nơi, vị dân cử quen biết nơi đó lại hỏi tại sao làm khó doanh nghiệp bạn của nghị viên đó,” ông Baker viết.

Ông Trí Tạ và ông Andy Quách không trả lời điện thoại gọi phỏng vấn.

Vào Tháng Hai, 2013, ông Baker nói ông nhận một email của ông Chet Simmons, phụ tá tổng quản trị thành phố, nói rằng ông Andy Quách bức mình cảnh sát kiểm tra một cửa hàng trên

đường Beach.

“Nghị Viên Andy Quách nghe nói có nhận tiền đóng góp tranh cử của chủ tiệm và ông yêu cầu tôi nhẹ tay với chỗ này từ khi nó khai trương,” ông Baker viết. “Nghị Viên Andy Quách liên lạc tôi nói tôi ‘dễ dãi với doanh nghiệp này, ông ấy là một người tốt.’ Tôi không chịu.”

Vị cựu cảnh sát trưởng cũng nói rằng Nghị Viên Tyler Diệp thường vận động sở cảnh sát dễ dãi trong việc áp dụng luật với các sòng bài địa phương, thường đưa xe buýt đến đón khách hàng trong khu vực dân cư và các bãi đậu xe của các khu thương mại.

“Cư dân phản nản là ồn ào, kẹt xe, và có vấn đề an toàn liên quan đến xe buýt,” ông Baker viết. “Còn có cả ăn cướp có vũ trang liên quan đến các xe buýt của sòng bài.”

Ông Tyler Diệp nhận \$8,000 tiền đóng góp tranh cử của các sòng bài địa phương kể từ năm 2014.

Trong khi đó, cựu Nghị Viên Diana Carey lại đòi áp dụng luật mạnh hơn đối với các xe buýt.

Thành ra, một lần nữa, chúng tôi có các thành viên hội đồng thành phố đụng nhau trong cùng một vấn đề, sử dụng sở cảnh sát để có được một kết quả ngược lại. Tất nhiên, khi một phía không hài lòng, nó được phản ánh với cảnh sát trưởng và sở cảnh sát, và là một vấn đề căn bản là trả đũa lẫn nhau.

Ông Tyler Diệp cũng không trả lời điện thoại gọi phỏng vấn.

Trong năm 2014, nhân viên thành phố nêu lên quan tâm là phương tiện thành phố bị sử dụng để sửa nước bị rò rỉ tại một khu gia cư tư nhân – do một người bạn của Nghị Viên Sergio Contreras làm chủ, ông Baker viết.

Ông Contreras, người tới Thứ Sáu nói rằng ông chưa đọc bản khiếu nại của ông Baker, gọi các tổ cáo liên quan đến ông “chỉ là một nửa sự thật.”

Ông Contreras nói một cư dân đến buổi họp hội đồng thành phố phản nản vụ nước rò rỉ gây ra thiệt hại lớn, và yêu cầu thành phố giúp đỡ bởi vì chủ đất không sửa.

“Đó là một tờ giấy đòi tiền chuộc con tin, ông ấy muốn kiếm tiền mà,” ông Contreras nói về đơn khiếu nại của ông Baker. “Và mọi người bị nói xấu.”

Đơn khiếu nại cũng nêu lên các vấn đề đạo đức liên quan đến luật sư thành phố, ông Richard Jones, người làm chủ công ty luật Jones and Mayer đại diện cho thành phố trong vụ chặn không cho Voice of OC xem đơn khiếu nại.

Ông Jones không trả lời điện thoại gọi phỏng vấn.

Ông Baker so sánh tình trạng “tham nhũng và quen biết” ở Westminster giống như thành phố Bell, một thành phố nhỏ ở phía Nam Los Angeles County nổi tiếng tham nhũng của công sau khi nhật báo The Los Angeles Times tiết lộ mức lương hậu hĩnh và bổng lộc lớn lao của một số giới chức cao cấp.

Thế nhưng, tham nhũng ở Hội Đồng Thành Phố Westminster thì tinh vi hơn, ông Baker viết, với một văn hóa “bí mật và trù dập” được dùng để “đe dọa, khiêu khích, và trả thù nhân viên và công dân nào dám lên tiếng hoặc thách thức họ.”

Ông than vãn về tình trạng tham nhũng trong cộng đồng “bao gồm phần lớn là những người tị nạn, từng bị ức hiếp ở Việt Nam, bỏ trốn khỏi chế độ Cộng Sản sử dụng lực lượng công an đàn áp người dân để kiểm soát họ, bây giờ lại thấy có chiều hướng lập lại ở ngay Little Saigon này.”

Phần lớn đơn khiếu nại nhắm vào Nghị Viên Margie Rice, một nhân vật trung tâm trong một số vụ mà nhân viên khiếu nại với thành phố trong mấy năm gần đây.

Bà Rice, đắc cử nghị viên hội đồng thành phố năm 1994, từng đắc cử thị trưởng sáu lần.

“Gần như mỗi tổng quản trị thành phố làm việc với bà Margie Rice đều coi bà là nhân tố chính trong các vấn đề liên quan đến cá nhân. Có 10 tổng quản trị thành phố trong 14 năm, tất cả họ đều biết sự kết thúc của họ bắt đầu với Margie, vì thế, bà Margie Rice được phục vụ và cung cấp đặc quyền và quyền lực tối đa để làm cho bà hài lòng,” ông Baker viết. “Khi bà nổi giận, mọi người không dám nhìn, và tìm cách xoa dịu bà.”

Ông Baker nói bà Rice từng đe dọa sa thải ông, và những nhân viên khác, trong nhiều lần, một phần vì ông cung cấp thông tin cho FBI.

Ông nói bà liên tục đề cập vụ con trai bà, Robert Curtis Rice, bị bắt hồi năm 2011. Ông Rice bị cảnh sát Westminster tố cáo tội làm phiền và đe dọa người khác. Những tố cáo này sau đó được hủy bỏ.

“Lúc đó, bà Rice nói rằng cảnh sát viên (Alan Aoki) và những người khác bắt và lập hồ sơ con trai bà phải bị đuổi,” ông Baker viết. “Rồi bà đe dọa tôi khi nói rằng, ‘Tôi có thể đuổi ông và tôi sẽ có đủ phiếu.’”

Ông Baker nói nhân viên IT của sở cảnh sát liên tục phải làm việc cho bà Rice – từ việc gỡ bỏ giới hạn một số trang web để bà Rice có thể mua sắm qua hệ thống Internet của thành phố và sửa máy điện toán cá nhân của bà Rice, cho đến việc để cho người không phải nhân viên thành phố vào Internet để giúp bà Rice đọc email của bà.

Trong khi sửa máy điện toán của bà Rice hồi Tháng Bảy, 2014, hai nữ nhân viên IT thấy “nhiều hình ảnh khiêu dâm... và cảm thấy bị xúc phạm,” ông Baker viết. “Tôi được biết rằng ông Dick Jones nói với tổng quản trị thành phố rằng việc dùng phương tiện thành phố cho máy điện toán cá nhân của bà là được.”

Ông Baker nói ông có gặp ông Jones, luật sư thành phố, và ông Eddie Manfro, tổng quản trị thành phố, để khiếu nại vụ bà Rice đối xử với ông. “Nếu không thích ở đây, ông có thể nghỉ việc,” ông Jones bị tố cáo nói với ông Baker như vậy.

“Nhân viên vệ sinh quyền lực nhất mà tôi biết”

Thành viên hội đồng thành phố có quan hệ với nhân viên, những người báo cáo lại cho họ các hoạt động và quan điểm của các nhân viên khác, ông Baker viết, những quan hệ mà vừa cá nhân và có khi ra cả bên ngoài nơi làm việc.

“Sự thu thập thông tin và sự trung thành này cho các nhân viên có quan hệ chặt chẽ quyền lực không chính thức vô cùng lớn tại nơi làm việc và khả năng có thể làm hủy hoại quyền lực của các cấp điều hành sở, phòng, và ban trong thành phố,” ông Baker viết. “Những nhân viên này có một sự bảo vệ có thể được dùng để chống lại một số nhân vật cao nhất trong thành phố khi cần.”

Một ví dụ điển hình của quyền lực này là ông Cobo, một trong những đồng minh thân thiết nhất

của bà Rice tại tòa thị chính.

“Mối quan hệ cá nhân và chính trị với bà Rice ngày càng thân thiết hơn trong những năm qua, khi tôi bắt đầu thấy Frank tại các sự kiện chính trị của bà, treo băng vận động chính trị, gây quỹ và công khai ủng hộ bà trong lúc làm việc và ngoài giờ làm việc,” ông Baker viết.

Ông Baker nói rằng ông Cobo, vừa nghỉ hưu năm ngoái, thường khoe với ông là “không ai dám đụng đến tôi” và “không ai dám lộn xộn với tôi.”

“Ông khoe với tôi nhiều lần, khi tổng quản trị thành phố định đụng tới ông trong đợt sa thải năm 2012 và các vấn đề hành chính như thế nào, ông nói, ‘Ông thấy chuyện gì xảy ra không ông Baker, tôi làm cho ông ấy bị đuổi. Đừng có lộn xộn với nhân viên vệ sinh này... ông nghe chưa... tôi chỉ là một nhân viên vệ sinh tầm thường.’” ông Baker viết.

Ông Cobo thường nói về chi tiết các buổi họp kín, cho biết “rất rõ ràng bà Margie Rice liên tục kể cho ông nghe nội dung các buổi họp kín, một điều vi phạm luật,” theo đơn khiếu nại cho biết.

Ông Baker viết ông thường thấy bà Rice một mình với ông Cobo trong phòng họp hoặc trong xe của bà trong bãi đậu xe sau các cuộc họp, và ông Cobo được biết là người giúp bà Rice đọc trước các nghị trình hội đồng thành phố trước khi họp.

Vị cựu cảnh sát trưởng tin rằng ông Cobo đưa nội dung các cuộc họp kín mà ông có được từ bà Rice cho ba cảnh sát viên gốc Latino để họ có lợi thế hơn trong vụ kiện bốn cảnh sát trưởng, bao gồm cả ông Baker, bị tố cáo kỳ thị, hồi năm 2011.

“Luật sư của chúng tôi [nguyên văn] ở công ty Liebert Cassidy and Whitmore không thể hiểu tại sao các nguyên đơn có vẻ đi một bước trước chúng tôi,” ông Baker nói.

Trong lúc vụ kiện đang xảy ra, vào Tháng Giêng, 2014, ông Cobo bị bắt gặp “đang ở trong khu bảo mật của phòng IT lục lợi các hồ sơ liên quan đến vụ kiện liên bang,” làm cho các giới chức không cho ông vào phòng IT nữa, theo đơn khiếu nại của ông Baker.

Luật sư riêng của thành phố

Đơn khiếu nại của ông Baker cũng liệt kê những quan tâm của ông đối với luật sư thành phố, ông Richard Jones, người có khi được gọi là “thành viên thứ sáu hội đồng thành phố” theo đơn kiện của ông Baker.

Hồi Tháng Mười Hai, 2015, Voice of OC có viết một bài báo nói rằng ông Jones sắp xếp một vụ lừa đảo để nhận tiền hưu bổng của tiểu bang và bồi hoàn lại chi phí cho thành phố, mặc dù ông không đủ tiêu chuẩn để lãnh hưu bổng. Sau bài báo của Voice of OC, hệ thống hưu bổng của tiểu bang, gọi là CalPERS, đảo ngược chính sách sẽ trả hưu bổng cho ông Jones trong hơn 22 năm.

Theo ông Baker, trong nhiều năm, nhân viên thành phố quan tâm việc trả chi phí luật sư cho công ty của ông Jones, Jones & Mayer.

“Luật sư truy tố các vụ vi phạm luật thành phố lái xe tới nơi vi phạm để điều tra. Sau đó, lại đổi luật sư khác, rồi chuyển công việc qua lại, để tính tiền tất cả,” ông Baker viết.

“Có vẻ như các luật sư sử dụng rất nhiều thời gian đối với những quyết định đơn giản trong một hợp đồng và rồi sau đó tính lệ phí nhiều,” ông Baker tiếp tục.

Ông Baker nói rằng ông Jones còn mời giới chức thành phố sử dụng căn nhà condo của ông ở Maui, Hawaii. Ông Jones cũng muốn tặng ông Baker vé đi xem các trận đấu baseball của hai đội

Dodgers và Angels, ông Baker cho biết.

Công ty của ông Jones cũng bảo trợ Mayor's Ball, một buổi tiệc thị trường đọc diễn văn về tình trạng thành phố, và các sự kiện khác, ông Baker tố cáo, cũng như một số nhân viên của công ty luật Jones & Mayer tham dự một số buổi gây quỹ và vận động chính trị.

“Tôi tin rằng các thứ được ông Jones và công ty luật của ông cung cấp miễn phí cho các lãnh đạo phòng ban và các dân cử không được khai báo cho FPPC hoặc điền vào mẫu đơn 700,” ông Baker viết, nhắc nhở rằng luật tiểu bang đòi hỏi phải kê khai tất cả những gì các giới chức nhận được như là một hình thức quà cáp.

Ông Baker cũng nói trong năm 2013 ông phải chấm dứt việc làm huy hiệu cho các thành viên hội đồng thành phố, một việc mà họ bắt đầu làm từ năm 2005.

“Tôi bắt đầu thắc mắc là tại sao các thành viên hội đồng thành phố lại có huy hiệu và sau khi nhìn, tôi thấy nó giống y hệt của cảnh sát,” ông Baker nói.

Ông Baker viết rằng ý kiến của Bộ Trưởng Tư Pháp California năm 2007 nói chung cấm làm huy hiệu giống của cảnh sát vì như vậy có thể đánh lừa “một công dân bình thường,” và sau đó công ty của ông Jones phải viết một thông cáo chính thức báo động vấn đề này.

“Luật Sư Jones biết nhiều phần đây là hành động bất hợp pháp nhưng không làm gì cả, cho thấy ông không muốn đụng vào (bà Rice),” ông Baker viết.

Vào Tháng Mười, 2014, ông Baker nói rằng ông được ông Christian Bettenhausen, phụ tá luật sư thành phố, liên lạc “để trả lời những câu hỏi để ông có thể cung cấp thông tin và các điểm chính cần nói cho Nghị Viên Rice tại một buổi họp báo tranh cử.”

“Rõ ràng, đây là một hành động sử dụng thời gian của luật sư thành phố một cách sai trái,” ông Baker viết.

Ông Baker cũng tố cáo rằng ông và những người khác trong thành phố bị trả thù vì dám lên tiếng với các vấn đề này.

“Những ai phàn nàn tình trạng tham nhũng trong thành phố đều trở thành mục tiêu và có nhiều người bị như vậy,” ông Baker viết. “Tôi chắc chắn sẽ bị những người mà tôi đề cập ở đây tấn công liên tục, nhưng sự thật nằm trong các sự kiện này và các sự kiện này cho thấy những việc này có xảy ra.”

Ông Dennis Wagner, luật sư của ông Baker, từng đại diện cho một số nhân viên khác của thành phố trong các vụ khiếu nại và kiện cáo đối với thành phố. Hiện ông đang đại diện hai nhân viên, Tami Piscotty và Brian Perez, trong các vụ kiện đang diễn ra.

“Hãy hỏi thành phố trả bao nhiêu tiền để bào chữa trong các vụ kiện. Hãy hỏi thành phố trả bao nhiêu tiền cho luật sư thành phố và công ty của ông,” ông Wagner nói tối Thứ Sáu. “Thành phố không thể bị kiện nếu đối xử với nhân viên của mình một cách công bằng với một chút tự trọng và tôn trọng. Ngược lại với những gì ông Eddie Manfro nói, thành phố không muốn giải quyết cho xong.”